

Šlienavos ir Viršužiglio parapijų leidinys

Laiminga Roma, kunigaikščių iškilių krauju brangiausiu laistyta ir šventinta!
Pasaulio visą grožį smarkiai pralengi ne savo šlove tu,
bet jų nuopelnais, nors kruvinu kardu kadaise juos kirtai.
O kankiniai šlovingi, į dangaus menes jūs pergalingai žengėt, švytintys kariai,
lelija žemės – Pauliau, šventas Petrai;
mus nuo pikto ginkite savų maldų galia ir į dangaus erdves aukštąsias kelkite.
Tekyla Tėvui amžiais amžiniais garbė, Sūnaus valdžia ir gyrius nuolat tebūnie,
ir Dvasiai Šventajai – galybė ir šlovė; skambės viena garbė Trejbei vientisai
per amžius nesibaigiančius, begalinius. Amen. (Liturginių valandų Vakarinės himnas)

Tavo, Dieve, išrinktais šventais apaštalais gėrimės ir didžiuojamės,
nes Petras mums – tikėjimo vadas, o Paulius – jo tiesų aiškintojas ir gynėjas.
Petras išrinktosios tautos vaikams Bažnyčią steigė,
Paulius pagonių tautas į ją šaukė ir mokė.
Šiuodu pasaulio žibintai skirtingais keliais telkė vieną Kristaus šeimyną,
kol juos abu sujungė vienas kankinystės vainikas. (Dėkojimo giesmė)

**“Tu esi Petras – Uola;
ant tos uolos aš pastatysiu
savo Bažnyčią,
ir pragaro vartai jos
nenugalės.”**

Mt 16, 18

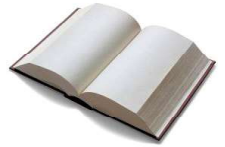


ŠIO SEKMADIENIO MIŠIŲ SKAITINIAI

Apd 12, 1–11; Ps 33, 2–9; 2 Tim 4, 6–9. 17–18

Psalinės atliepas

Viešpats išvaduoja mane iš baisių.



Evangelija pagal Matą (16, 13–19)

Atėjęs į Pilypo Cezarėjos apylinkes, Jėzus paklausė mokinius: „Kuo žmonės laiko Žmogaus Sūnų?“ Jie atsakė: „Vieni Jonu Krikštytoju, kiti Eliju, kiti Jeremiju ar dar kuriuo iš pranašų“. Jis vėl paklausė: „O kuo jūs mane laikote?“ Tada Simonas Petras atsakė: „Tu esi Mesijas, gyvojo Dievo Sūnus!“ Jėzus jam tarė: „Palaimintas tu, Simonai, Jonos sūnau, nes ne kūnas ir kraujas tai tau apreiškė, bet mano Tėvas, kuris yra danguje. Ir aš tau sakau: tu esi Petras – Uola; ant tos uolos aš pastatysiu savo Bažnyčią, ir pragaro vartai jos nenugalės. Tau duosiu dangaus karalystės raktus; ką tu suriši žemėje, bus suriša ir danguje, ir ką atiši žemėje, bus atiša ir danguje“.

Evangelijos komentaras:

Ištraukite iš televizoriaus anteną, ką bematysite? O juk daug žmonių gyvena tarsi be antenos esminiams gyvenimo dalykams...

Prieš kiek laiko lankiau ligoninėje 21 metų jaunuolį kataliką. Jo būklė po avarijos buvo labai sunki. Žinojau, ir jis pats sakė: nebedaug liko gyventi. Padariau viską, ragindamas jį priimti sakramentus. Ne! Kukliai pasiūliau nors kartu pasimelsti. Ne! – „Nors paklauskite mano maldos...“ O jis: „Kunige, geriau paduokit man cigaretę“. Mat jis negalėjo pajudinti rankų. Turėjau įstatyti į lūpas, uždegti... Visa, ką kalbėjau, jam buvo tarsi svetima, visiškai nesuprantama, nubėgo kaip vanduo nuo žąsies. Jaunuolis neturėjo antenos amžniesiems dalykams. Rytą jis jau buvo miręs...

Tas jaunuolis šiandienos pasaulyje turi milijonus brolių ir seserų. Juos sutinkame gatvėje, jie sėdi šalia mūsų autobuse, kavinėse... Tikėjimo jiems nereikia – pakanka trupučio laimės.

Štai paklausti, ko labiausiai trokšta iš gyvenimo, jie atsako: jokios raukšlės neturėti iki senatvės, daug džiaugsmo, vis daugiau laisvalaikio, mažiau darbo, daugiau socialinių garantijų, gerovės, daugiau pajamų, patogumų, sensacijų, malonumų, užsimiršimo; kad nebūtų baimės, katastrofų, žemės drebėjimų. Na, pasitaiko atsakymų ir apie dvasines savybes... Bet tokių vos 0,5 procento. Štai tau ir 95 procentų tikinčiųjų pasaulyje! Tai šiuolaikinis žmogus, be antenos dvasiniams dalykams.

Ne, negalima sakyti, kad jie tikėjimo priešai. Ne! Paklausus apie tikėjimą, tikrai 95 proc. pasaulio gyventojų laiko save tikinčiais. Bet netikėkit statistika. Tai tik tradicijos laikymasis, žodinis išpažinimas, be vidaus. Jiems tikėjimas nereikalingas ir nieko nesako. Puikiausiai galima be jo gyventi. Žinoma – Krikštas, vestuvės su žvakėmis ir vargonais. Tai tik rėmai, gražūs rėmai – tokia jų krikščionybė.

Vis klausi savęs: ar Jėzus turėjo omenyje tokius žmones, kai sakė, kad pragaro vartai Bažnyčios nenugalės? Ar kokiame nors pamokyme Jis tokius žmones paminėjo? Atrodo, ne!

Kada televizoriuje be antenos gali matyti vaizdą? Nagi tada, kai televizijos siųstuvas labai arti, kai labai stiprus signalas. Taigi Jėzus prisitaikęs prie tokio tipo žmonių, prie žmonių be antenos! Juk jie patys paklausti sako, kad mėgsta įdomybes, atsitikimus, sensacijas, sukrečiančius dalykus, netikėtumus.

Taigi Jis ir kalba vaizdais, sensacijomis! Nes tik tokiu būdu įmanoma j juos prabilti. Būtent sensacijomis paremtas ir visas išganymas! Dievas ateina į žemę per tvartą! Žmogų Jis pasiekia per kryžių, per skausmą!

Ir aš tikiu. Ir stebiuos, kaip neužmušamas yra žmogus. Koks neužmušamas žmogaus gerumas, jo tikėjimas! Tegu tokių yra vos 0,5 proc., bet tai tikroji Dievo karalystė – tas duonos raugas, tas garstyčios grūdelis, toji uola, ant kurios pastatytos Bažnyčios pragaro vartai nenugalės.

Vysk. Jonas Kauneckas

„Degantys“ apaštalai Petras ir Paulius

Ne veltui sakoma, kad tikrieji evangelizatoriai yra šventieji, kurie nėra „įtalpinti“ meniškame vitraže, bet patys yra kaip vitražas. Jų širdys yra skaidrios, ir per jas netrukdomai, tarsi per saulės šviesoje mirguliuojančio vitražo stiklo gabalėlius, prasiskverbia kito pasaulio spinduliai, kurie pasiekia aplinkinius. Vieni iš jų, kaip antai Filipų kolonijos pamaldai gyventojai Lidija, išgirdusi apaštalo Pauliaus skelbiamą Evangeliją, Viešpačiui veikiant, atveria širdį ir priima Gerąją Naująją, o kiti, deja, nutolina savo atsivertimą, nes, kaip kadaise atėniečiai, užsikemša savo ausis piktžodžiavimo „vatos“ gumulais, kad Dievo žodžio neišgirstų, neatsiverstų ir nebūtų pagydyti.

Dievo Dvasios įkvėpti drąsiausi Evangelijos skelbėjai bei visomis jėgomis Viešpaties pasiryžę klausyti labiau negu žmonių, – pirmojo amžiaus Kristaus artimiausi mokiniai, kuriuose degė troškimas skelbti Tą, kad Jį įtikėtų kiti. Birželio 29 dieną švenčiama dviejų apaštalo – Petro ir Pauliaus – šventė. Jie savo kankinyse Dievą pašlovino beveik tuo pačiu metu, tai yra valdant krikščionių persekiotojui Neronui, 64 arba 67 metais. Petrą nukryžiuvo žemyn galva, ir jis buvo palaidotas Vatikano soduose, palei Triumfo kelią. Pagoniškų tautų apaštalas Paulius buvęs nukirsdintas ir palaidotas prie Ostijos kelio.

Petras buvo kilęs iš liaudies, ir jam, užsiimančiam žvejybos verslu, nereikėjo baigti aukštųjų mokslų. Kai jis buvo pašauktas Viešpaties mokiniu, nesigailėjo, kad žvejo tinklą iškeitė į naujus Evangelijos tinklus. Su šiais tinklais gaudydamas žmonių širdis, jis galėjo palyginti keptą žuvį ir Kristaus kraują atpirtą žmogaus sielą.

Kitoks yra Paulius. Jis – išsilavinęs žydas ir Romos pilietis, su pagyrimu baigęs Jeruzalėje Gamalielio vadovaujamas Rašto studijas. Jis kalbėjo graikiškai bei hebrajiškai, tačiau nesididžiavo savo išsilavinimu. Apaštalas Paulius save laikė nieku, nes suvokė, jog, būdamas rinkiniu Dievo įrankiu, jis gali girtis tik Kristumi, o ne savimi. Paulius darbavosi tarp pagoniškų kraštų; patyrė daugybę įvairiausių išbandymų, net laivo sudužimą.

Petro gyvenime būta visko. Kai kartą ežere, šėlstant audrai, Petras džiūgavo, kad gali stebuklingai eiti per vandenį pas Jėzų, bet netrukus, ėmęs abejoti, pradėjo skęsti, ir jei Jėzus jo nebūtų išgelbėjęs, negalėtume jo vadinti uola, nes ji amžiams būtų panardinta vandenų gelmėse. Bet Petras liko gyvas, kad ant jo, kaip ant uolos, būtų pastatyta Išganytojo Bažnyčia, ir pragaro vartai jos niekada nenugalėtų.

Nenutylėkime vieno Sauliaus skaudaus gyvenimo fakto. Kol jis atsivertė ir tapo dvasios karžygiu Pauliumi, persekiojo nekaltus žmones, įkalindavo juos, net pasmerkdamas myriop. Bet tai buvo maištaujančio Sauliaus, klaidingai įsitikinusio savo neabejotinumu, pozicija. Tačiau kai Damasko kelyje Saulių nutvieskė „dangaus šviesa“, jis radikaliai pasikeitė, ir tikinčiųjų persekiojimo kalaviją iškeitė į šėtono karalijos griovimo kardą...

Kaip kadaise Viešpats Kefą ir Saulių per atgailą atvedė į protą, ir jų vidus tapo visiškai kitoks, taip ir dabar, kai klausome ar skaitome Jo žodį. Jis taip atnaujiną mūsų intelektą, širdį ir valią, kad per maldą mumyse auga Šventosios Dvasios vaisiai: meilė, džiaugsmas, ramybė, kantrybė, malonumas, gerumas, ištikimybė, romumas, susivaldymas ir kitos dorybės.

Apaštalo laikais nebuvo interneto, o mes turime šią įtakingai žmonių sąmonę formuojančią priemonę, kad, tinkamai naudodamiesi, galėtume kaip iš okeano dugno į paviršių iškelti tokių perlų, kurių šviesa negestų... Tos dvasinės vertybės – įvairūs krikščioniški informaciniai portalai, ypač per interneto YouTube tinklalapį rodomi dokumentiniai bei meniniai filmai, kurie stiprina tikėjimą Dievu ir plečia pažinimo akiračius. Tereikia į viršutinę eilutę užrašyti „krikščioniški filmai“, nuspausti klavišą „enter“, ir išgirsite popiežiaus Pranciškaus homilijas, pamatysite įvairių filmų apie Kristaus bei šventųjų gyvenimus, kitų dvasių ugdančių laidų. Internetas – viena iš šiuolaikinių evangelizacijos priemonių, kurios, jei šiais laikais gyventų didieji Kristaus šaukliai Petras ir Paulius, tikrai neignoruotų...



Žinoma, vizualinės priemonės Šventojo Rašto meditacinio apmąstymo neatstos, bet jos bus naudingos, kai, pavyzdžiui, būdami pavargę, patyrę stresą ar sunegalavę, užuot

Birželio mėn. šventė Krikštą

Šlienavos Bažnyčioje:

1. Oliveris Jukavičius, gyvenantis Vaišvydavoje. 2. Augustinas Jankauskas, gyvenantis Kaune. 3. Lukas Mykolas Zgirska, gyvenantis Dubravuose.

Viršūžiglio Bažnyčioje:

1. Rapolas Šventožekis, gyvenantis Gervėnupyje. 2. Gabriėlius Bajorinas, gyvenantis Airioje.

Birželio mėn. šventė pirmą Komuniją

Viršūžiglio Bažnyčioje:

1. Danis Moisejevas; 2. Amilė Tuškevičiūtė; 3. Sofija Mūraitė; 4. Kristupas Mūras; 5. Dovidas Atkočiūnas; 6. Aronas Vieraitis; 7. Adrijus Čėgyls; 8. Sofija Labutytė; 9. Oskaras Labutis; 10. Vesta Zaveckaitė; 11. Mangirdas Zaveckas; 12. Karina Dzedulionytė; 13. Gabriėlius Baniulis; 14. Vytė Žukauskaitė; 15. Rūta Tvarijonaitė; 16. Patricija Ruselevičiūtė; 17. Eva Naglytė; 18. Rusnė Balnanosytė; 19. Rėja Balnanosytė; 20. Angelina Žalalytė; 21. Estėja Beržinytė.

Birželio mėn. šventė Sutvirtinimą

Viršūžiglio Bažnyčioje:

1. Simona Sarapinaitė; 2. Matas Tuškevičius; 3. Gustas Glavickas; 4. Titas Glavickas; 5. Gabriėlius Vieraitis; 6. Erikas Milušauskas; 7. Dominykas Jarmalavičius; 8. Ignas Jucaitis; 9. Justina Rimkutė; 10. Gabija Rimkutė; 11. Marija Dručiūnaitė; 12. Emilija Dručiūnaitė; 13. Miglė Slavinskaitė; 14. Liepa Sarpalytė; 15. Emilija Marčiulaitytė; 16. Jokūbas Jėrinas; 17. Mykolė Damijonaitytė; 18. Rapolas Vegelavičius; 19. Ieva Šidagytė; 20. Mangirdas Zaveckas; 21. Lukas Kačiulis; 22. Deividas Padleskis; 23. Vidmantė Padleskytė; 24. Dovilė Ruselevič; 25. Ugnė Žukauskaitė; 26. Arminas Žukauskas; 27. Marija Šimanaitytė; 28. Artas Aigabekovas; 29. Agnė Tvarijonaitė; 30. Viltė Kancė; 31. Tadas Kačiulis; 32. Gabija Gudauskaitė; 33. Nikolajus Kurenkovas; 34. Lukas Andriuškevičius; 35. Joris Jovaiša.

Birželio mėn. šventė Santuoką

Viršūžiglio Bažnyčioje:

1. Giedrius Navickas ir Laurita Juočytė, gyvenantys Vilniuje.

Birželio mėn. mirusieji

Šlienavos Bažnyčioje:

1. Vilija Razmienė, 67 metų, gyvenusi Klaipėdoje.
2. Žydrūnas Ušackis, 61 metų, gyvenęs Kaune.
3. Ramutė Koklevičienė, 77 metų, gyvenusi Vaišvydavoje.
4. Nikodemus Vilimas, gyvenęs Šlienavoje.

Viršūžiglio Bažnyčioje:

1. Egidijus Karbauskas, 57 metų, gyvenęs Viršūžiglyje.



pasidavę sielos apsnūdimui ir atpalaiduojantį žvilgsnį nukreipę į perdėm pramoginius interneto tinklapius, imsime ir žiūrėsime tai, kas praturtina mūsų tikrąją esybę. Tada ne tik padėkosime Dievui, kad išvengėme rafinuotų pagundų pinklių, bet klosime pamatus gero įpročio stiprinimui – užverti širdį priešui ir ją atlapoti tiesos gėriui. Tai – savęs evangelizacijos takas, vedantis išganymo keliu. Tai – bilietas, už kurį jau sumokėta neregėta kaina...

Kun. Vytenis Vaškelis

Šlienavos Švč. M. Marijos Apsilankymo parapija. Įm. kodas: 191289430,

Banko sąskaitos Nr.: LT367300010002243406.

Viršūžiglio A. Panemunės parapijos filija. Įm. kodas: 192065766.

Banko sąskaitos Nr.: LT52401004100290040.

Tel.: 0 688 37142, el. paštas: rimas.pilypaitis@gmail.com. Šį leidinį paruošė kun. Rimas.